

været i Tvivl om, hvordan du vilde stille dig, og det sagde jeg ham ogsaa. Jeg kunde mærke, at han blev meget modfalden. I flere Minutter sagde han ikke et Ord. Og ... ja, siden jeg nu har sagt saa meget, Jytte, saa kan jeg lige saa godt fortælle hele Sandheden. Han er rasende — aldeles vanvittig forelsket i dig.“

„Aa — Vrøvl!“ sagde Jytte og vendte sig mod Vinduet med blussende Ansigt.

„Jeg veed det bedre, lille Kusine! For han har selv betroet mig det. Han maa i det hele bestandig tale om dig.“

„Aa — maa jeg være fri!“ sagde Jytte og rejste sig.

Hun hørte i det samme sin Mor komme hjem, og af Frygt for at træffe hende netop nu gik hun ind til sig selv.

Inde i sit Værelse satte hun sig hen i sin Lænestol og lagde Haanden over Øjnene. Det var dog kun et Nu. Saa rettede hun sig op og kaldte sig selv barnagtig. Herregud, hun havde dog før været en Smule optaget af et kønt Mandfolkeansigt uden at dø af det! Men den Tanke harmede hende, at Karsten From kunde kaste sig hen til et Kvindemenneske som denne Fru Merck, der gjorde sig til af at have haft flere Elskere end Kejserinde Katharina den Anden. At han dog ikke kunde se, hvor uværdigt det var!

Hvad John havde fortalt om hans „vanvittige Forelskelse“, troede hun ikke en Døjt paa. Det var vist aldrig saa alvorligt med ham! —

Da hun en halv Time efter igen kom ind i Stuen, var